

Jurafinkerne på videnskabelig legeplads...

I efteråret var de to jurastuderende Maria S. Benner og Silja Bjåstad på besøg på Steno Museet. De var næsten ved at "falde bagover af beundring og stum betagelse" og skrev en anmeldelse i *Paragraf*, som er månedsblad for det juridiske studium ved Aarhus Universitet. Vi genoptrykker her anden halvdel af deres anmeldelse. Første del blev bragt i *Stenomusen* 16.

Medicina, part I

Det første, der mødte os, var en enhjørning, der var sat op på væggen i mellemgangen mellem de to udstillinger. Vi drog begge et lettelsens suk: Så findes de jo - nu er det videnskabeligt bevist!!!

Nogenlunde samtidig kom vi til at kigge til venstre, hvor der stod en mærkelig fabelfigur. Det var en underlig blanding af en fugl og en mand i en sort kutte, og umiddelbart følte det meget naturligt at tænke 'er der mon en udstilling om Harry Potter eller Ringenes Herre', som vi netop havde haft en længere disput om oppe på Paragrafs kontor (den evindelige slås-

kamp om anmelderbilletterne). Det viste sig dog, at fuglemanden var pestlæge, og at der i næbbet var forskellige urter, der skulle rense luften – og det samme gjaldt for et røgelseskar, han gik rundt med i hånden – for ikke at blive smittet af den grusomme pest. Han stod omgivet af rotter (udstoppede, tror vi nok), og et "undgå venligst berøring"-skilt. En forمانing, der virkede temmelig overflødig...

Indenfor på udstillingen

blev vi mødt af en herlighed af kranier, underkæber og gamle knogler. Andet spændende var gamle øjenproteser med påmalede blodårer og det hele. Dernæst legemsdelproteserne af træ: fødder, arme og ben – samt noget, der umiddelbart lignede en overkrop.

Beundringsværdig måtte man da synes det var, at man engang kunne erstatte en hel overkrop med træ! Det viste sig nu bare at være et korset, og da vi ved nærmere eftertanke gik igennem ideen med at erstatte overkroppen, fandt vi ud af, at det nok heller ikke var så ligetil...

Det absolut mest ulækre på udstillingen var et billede af det først udførte mikrokirurgiske indgreb i Danmark (1962). Der var en hånd revet over i to dele, den ene kun med fingre og lidt af den øverste del af håndfladen, den anden med resten af hånden (og armen). Det var meget blodigt og ækelt, og desværre var billedet EFTER påsyningen tilsvarende hæsligt. Selvfølgelig var pointen, at

Ikke en fabelfigur fra "Ringenes Herre", men 1600-tallets pestlæge. (Foto: Hanne Tegllhus)

det overhovedet kunne lade sig gøre, men det har man altså en tendens til at se stort på, når man præsenteres for resultatet.

Mennesket er altså en hård hund. Noget, der underbygger dette, er det faktum, at i midten af 1800-tallet blev stort set alle sygdomme behandlet med åreladning ved hjælp af igler. "Åh, jeg går og har så ondt i maven!" "Bare rolig – tre igler om dagen i en uge, og du er tiptop igen...".

Medicina, part II

Denne nederste del af udstillingen bestod udelukkende af udsnit af lokaliteter fra

gamle dage. Der var bl.a. et udsnit af en hospitalsafdeling fra 1905 og en gammel operationsafdeling fra 1910'erne. Når man tænker på, at universalmidlet kort tid forinden havde været iglebehandling, så er det forbløffende, hvor 'moderne' disse ting virkede. Okay, sengelinnedet bar måske lige lovlig meget præg af kornsæk, men trods alt hellere dét, end en lille lækker kasse med igler ved hovedgærdet.

Den viste lægekonsultation var derimod temmelig hyggelig. Der var sådan lidt Baker Street 221B over den, og enhver med bare den mindste London-tåge-fetich ville føle sig helt hjemme. Desværre var der afspærring omkring, så vi kunne ikke komme helt ind og opsnuse stemningen, men lad os da bare afsløre, at det nu engang er utroligt, hvor smidig man kan være, når der ligger et vaskeægte kranium næsten inden for rækkevidde...

Til sidst skal nævnes det gamle apotek. Der var hylder fyldt med hvide porcelænskrukker og en stor messingvægt på disken. Den mindede os naturligvis om vores egen Justitia, og vi følte os med det samme hjemme. Det var

Hvide porcelænskrukker på hylderne i Det Gamle Apotek. (Foto: Hanne Tegllhus)

meget præget af Jul i Gammelby stemningen, og vi begyndte allerede at glæde os til juleudstillingen i Den Gamle By. Dér kan man nemlig også købe Gammeldaws Bolcher, noget som så absolut manglede her. Men det var faktisk også eneste afsavn, og mættede af indtryk, forlod vi udstillingen – og dermed museet.

Vi ærgrede os naturligvis lidt over, at vi ikke i denne omgang kunne være så skarpe og hånende i replikken, som vi ellers ynder at være, men til gengæld kan vi jo netop reklamere helhjertet for Steno Museet. Det bør ses! □